

เมษายน 2566

8 เมษายน 66 ก่อนไปภาวนาที่สุสาน เรานัดกันมาราบท่านเจ้าคุณสมเด็จญาณฯ และมานั่งภาวนากันที่เจดีย์ท่านที่วัดเหนือ (มีห้องภาวนาติดแอร์ด้วยนะครับ) เสร็จแล้วเราก็ได้สนทนากับคุณพีสุภา หลานท่านเจ้าคุณฯ ที่ดูแลเจดีย์ของท่านอยู่ทุกวันด้วยครับ เพื่อนๆวางเรียนเชิญนะครับ

ภาวนาสัจจ - สุสาน

ปี66 นี้ครั้งนี้เป็นครั้งแรกที่เราได้มาภาวนาที่สุสาน บรรยากาศดีมากมีลมพัดตลอดไม่ร้อน อากาศคล้ายฝนจะตกแต่ก็ไม่ตก มีแสงฟ้าแลบเป็นระยะๆ บรรยากาศโดยรวม สวยงามสงบและสัปปายะมาก (น่ากลัวอยู่เหมือนกันครับ) ภาวนาสัจจครั้งนี้คณะพวกเราที่บอกจะมาด้วยกันหายไปหมดเหลือกันอยู่สองคนเองครับ แต่ตั้งใจว่าจะปฏิบัติภาวนาแล้วก็ต้องพยายามทำต่อไปครับ

ทำไมต้อง-สุสาน

เพื่อเป็นการเจริญมรณานุสติ ที่ทำให้เห็นว่าเราก็จะเป็นเช่นเดียวกับพวกเขาเช่นกัน ไม่มีใครรอดพ้นความตายไปได้ เมื่อระลึกแล้วนำมาพิจารณา ลดอัตตาตัวตนของตัวเองลง สิ่งต่างๆในโลกที่เรายึดติดอยู่เช่นลาภ/ยศ/สรรเสริญ/สุข เหล่านี้ไม่เที่ยงแท้ เร็วช้าสักวันก็จะจากเราไป เมื่อเห็นได้คิดได้ความยึดมั่นในตนคงลดลง ความโลภ โกรธ หลง ก็จะลดลงด้วย เพราะวันเวลาในโลกก็เหลือไม่มากแล้ว จะโลก โกรธ หลงกันไปทำไม วันเวลาในโลกสมควรถูกใช้อย่างมีความหมายมีเป้าหมาย สร้างบุญกุศล ช่วยเหลือผู้คน ช่วยเหลือสรรพสัตว์ เพราะเขาเหล่านั้นเป็นเพื่อนเกิดแก่เจ็บตายเหมือนเรา การเป็นผู้ให้จึงมีความสุขกว่ามาก วันเวลาที่เหลือในชีวิตนี้ เมื่อคิดได้ก็จะมีค่ายิ่งขึ้น

2. ความกลัว-สุสาน

สมัยก่อนพ่อแม่ครูอาจารย์ มักจะแก่นิสัยของศิษย์ที่ภาวนาไม่ค่อยได้เพราะฟุ้งซ่าน จิตมักส่งออกนอกโดยการให้ไปนั่งในป่าในเขาที่เปลี่ยววิเวก ให้เกิดความกลัว สัตว์ร้ายเช่นเสือช้างฯ ซึ่งปัจจุบันก็กระทำได้ยากขึ้น แต่การไปภาวนาในสุสานเราก็จะได้อารมณ์กรรมฐานคล้ายๆกันแม้จะอ่อนมากอยู่แต่สำหรับฆราวาสผู้สนใจปฏิบัติภาวนาก็มีค่าควรกระทำยิ่งแล้ว เป็นการแก่นิสัยผู้ฝึกภาวนาเบื้องต้นได้อย่างดี

9 เมษายน 66 ออกจากสุสาน เข้าไปตลาด ไล่บาตรพระสงฆ์เสร็จก็หาซื้ออาหารมาถวายพระสงฆ์ ที่วัดกุล สุวรรณ แต่ท่านฉันแปดโมงจึงมีเวลาไปตลาดสองแห่งแล้วยังแวะวัดใต้ได้อีก

สำนักสงฆ์พุทธะเถียน บางบึง บ้านคา

ขากลับจากเมืองกาญฯ(ภวานาสัญจร 4/66) มีเวลาจึงแวะสำนักสงฆ์พุทธะเถียน สาขา ท่านอาจารย์ ประกอบ วัดป่ามหาไชย ซึ่งมูลนิธิดวงแก้วฯ ขอรับเป็นเจ้าภาพไว้ส่วนหนึ่ง เพื่อนๆท่านใดประสงค์จะร่วมบุญ กันเตรียมเสนาสนะให้พระสงฆ์ได้จำพรรษา ณ เสนาสนะป่าแห่งนี้ของครูจารย์ประกอบ เรียนเชิญนะครับ

14 เมษายน 66 วัดป่ากตัญญูดาราม

เช้าคุณสมศักดิ์มารับไปอีสานตั้งแต่เช้ามีด ถึงวัดป่ากตัญญูดาราม 7.30 น. เดินสำรวจงานเจดีย์"กตเวทิตา"และ บูรณะอุโบสถที่เริ่มงานปลูกกระเบื้องไปบ้างแล้ว เหลืองงานเทพื้นรอบอุโบสถอีกประมาณสามแสนห้า ที่จะทำให้ เสร็จในสามเดือนนี้ครับ เสร็จแล้วก็ถวายสังฆทานและสรนน้ำท่านอาจารย์นิคมท่านเจ้าอาวาส ก่อนกลับเดิน สำรวจวัด ต้นไม้สวยงามเขียวชอุ่ม เพราะฝนตกมาเร็วๆนี้ครับ วัดสะอาดสอาดสวยงาม ท่านยังกวาดวัดตั้งแต่ บ่ายจนเย็นเหมือนเดิมครับ แต่ตอนนี้เพิ่มเครื่องเป่าใบไม้มาอีกหนึ่งเครื่องครับ งานเบาลงนิดหน่อยแต่ค่าน้ำมัน แพงมากครับ

วัดบ้านหนองสระ ออกจากสระแก้วมากราบครูอาจารย์คำสิงห์ วัดบ้านหนองสระ บุรีรัมย์ ตั้งใจจะมาหาท่านนานแล้ว วันนี้มีโอกาศ คุณสมศักดิ์เลยพามากราบรับฟังธรรมโอวาท จากท่าน เวลาหนึ่งชั่วโมงครั้งที่ท่านมอบให้ดูจะมีความสำคัญอยู่มากสำหรับพวกเราทุกคนนะครับ

ขออนุญาตแบ่งปันสักเล็กน้อยนะครับ

ท่านว่าพวกเรานั้น โขคิดที่มากพบพระพุทธศาสนาได้ฟังคำพ่อแม่ครูอาจารย์ชี้ทางออกจากทุกข์ให้ มีผู้คนและสัตว์มากมายที่ไม่รู้ทางพ้นจากทุกข์ ได้แต่เป็นทุกข์ เกิดแก่เจ็บตาย เช่นนี้วนไปมา ทางออกที่พระพุทธเจ้าทรงสอนคือศีล สมาธิ ปัญญานี้เป็นทางเดียวที่พ้นจากทุกข์ได้ บุญกุศล ทาน จาคะ นั่นก็สำคัญ ทำได้ดี เป็นเรือไว้ข้ามฝากคู่ฝั่งที่พ้นจากทุกข์ได้ แต่ไม่ต้องแบกเรือไปด้วย ข้ามแล้วก็ทิ้งไปได้! ภาวนาเป็นทางเดียวที่จะพ้นทุกข์ ภาวนาให้รู้ให้เห็นเข้าใจ เรื่องของกายและใจนี้ ไม่ต้องวิ่งไปแสวงหาธรรมที่ไหนๆ แต่กายและใจนี้ ศึกษาลงไป ความสุข มาจากความสงบของกายและใจนี้เอง ความสงบ ในกาย วาจา ใจ เวลาของชีวิตหมดลงไปๆทุกๆลมหายใจเข้าออก ความตาย-จุดสุดท้ายของชีวิต โกล้เข้ามาตลอดเวลา พิจารณาให้เห็นใจที่เที่ยงไปยึดเกาะกับขันธ์ เข้าใจว่าเป็นตัวเราของเรา เข้าใจได้แล้วใจจะเป็นอิสระ มีความสุขได้

การภาวนาไม่ต้องรอหลับตานั่ง หรือเดิน ให้พิจารณาชีวิตกับลมหายใจที่ทำให้เราใกล้ความตายไปทุกขณะด้วยสติ ฝึกเจริญสติให้มากๆ iva ด้วยการเข้าไปตามรู้ใน ลมหายใจ เป็นเครื่องมือที่ดีในการฝึกจิต คำพูดคำเขียน นั้นทำให้มันเกิดเป็นจริงกับใจของเรา ไม่ใช่ว่าจำได้แล้วมันจะเป็นไปตามที่คิด ทำสมาธิก็ให้มันเกิดสมาธิจริงๆกับใจของเรา! เกิดปัญญาจริงๆในการพิจารณา ไม่ใช่คิดเอาจำเอา ท่านว่ามีคนบอกท่านว่า “เขาภาวนาเข้าวัดมาเป็นยี่สิบสามสิบปี รู้หมดแล้ว ผ่านมาหมดแล้ว” ท่านบอกเขาว่าที่ว่าภาวนาสามสิบปีนะ นับที่ภาวนาจริงๆสักกี่นาที! ท่านว่าบางคนบอกว่า วาดรูป เขียนหนังสือ ปักผ้า ทำอาหารทำขนมฯ ว่าเป็นการทำสมาธิไปด้วย ท่านว่าเป็นมิจฉาสมาธิได้ง่ายๆเพราะยังประกอบด้วย โลก โกรธ หลง -กิเลส-อยู่นั่นเอง

การภาวนาให้ตั้งสมาธิไปรู้ใจให้ได้ อะไรคือผู้รู้ รู้อะไร อย่างไร สิ่งต่างๆเข้ามากระทบ ภาย/ใจนี้ ให้ตามรู้ พิจารณาไป จนถึง รู้-สักแต่ตัวรู้ นั่งสมาธิภาวนา ให้อยู่ในภายในใจนี้ อย่าปล่อยใจไปตามอารมณ์ ไปกับความคิด จงอยู่กับปัจจุบัน ไม่ปล่อยใจไปกับอดีตหรืออนาคต

การพิจารณาธาตุสี่ในอาการสามสิบสอง ท่านสอนการภาวนาธาตุ ดินน้ำไฟลม ที่ประกอบมาเป็นรูปในอาการสามสิบสอง เช่นหยดน้ำ บริสุทธิ์ได้สกปรกได้ เป็นน้ำสะอาดได้เป็นน้ำเสลดน้ำเหลืองน้ำหนองได้ ลม-ในร่างกาย พัดไปมาได้ เอาไปอยู่ในบัลลูนได้ถูกโป่งได้ฯ ภายนี้ก็เช่นกัน ไม่สมบูรณ์ มีเสื่อมมีแก่ไปตลอดเวลาทุกๆลมหายใจเข้าออก ต้องเดิมธาตุทั้งสี่ ทดแทนที่ขาดไป เพื่อการคงอยู่ได้ แต่ก็ไม่ใช่จริง ต้องดับศูนย์ตายลงสักวัน พวกเราได้เรียนรู้ได้รับฟังธรรมกันแล้ว จงนำไปประพฤติปฏิบัติ ตามหลักธรรมคำสอนให้ถูกต้อง จะได้ผลปรากฏกับตนเองได้ นี้เรียกว่าพากันรักษาพระพุทธศาสนาไว้ได้ด้วยการปฏิบัติ การทำนุบำรุง การสร้างศาสนวัตถุมากมาย แม้คืออยู่ ก็ไม่อาจรักษาพระพุทธศาสนาไว้ได้ จงช่วยกันรักษาดูแลพระพุทธศาสนาไว้ ด้วยการปฏิบัติเถิด

สมณะ วิปัสสนา เหมือนชาช่ายและขวา ต้องพึ่งพาอาศัยกันเสมอ มีสติเป็นผู้ทำให้ก้าวไป จะขวาหรือชี่อย่างเดียวก็นั่งไม่ได้ การพิจารณาธรรม ก็ทำได้ตลอดเวลา แต่ถ้าใจเป็นกลางแล้วสงบจากกิเลสตัณหาแล้วก็จะทำให้เข้าใจในสิ่งจะเป็นจริงได้ง่ายขึ้น ถ้ายังมีความอยากเป็นอยากมี ไม่อยากเป็น ไม่อยากมี อยู่เมื่อใด ใจก็ยากที่จะเข้าถึงสัจธรรมได้ มักหลงไปใน สัญญา อารมณ์ ความนึกคิด จินตนาการไปต่างๆตามแรงขับของกิเลส นั่นเอง

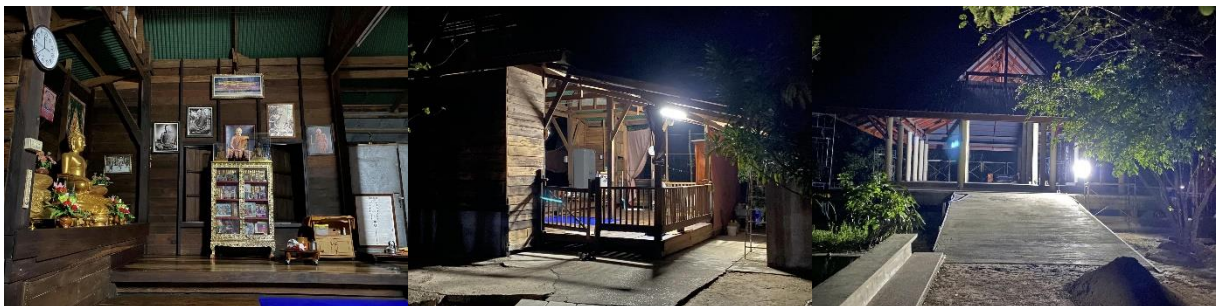
พุทฺโธ ภาวนาพุทฺโธ ตัดคำว่าพุทฺโธออก มีสติอยู่ในตัวรู้ ตัดตัวรู้ ออก เข้าตัวพุทฺโธ หรือตัวรู้ ที่ไม่มีตัวมีคนมันเป็นอย่างไร มันเป็นของมันอยู่เช่นนั้นมาตลอด เราหาไม่เจอเองเพราะเอนั้นเอนี้ไปใส่ให้มัน หลวงปู่มั่น ท่านให้ชาวเขาเดินตามหาพุทฺโธ เดินตามหาไป ถึงแม้จะไม่รู้จัก ไม่รู้หาอะไร พอเจอเข้าก็รู้เลย ให้เราตามหาพุทฺโธกันบ้างนะ

15 เมษายน 66 เตรียมการก่อสร้างอาคาร 87 ปี ลป.อัม

คูพื้นที่ก่อสร้างอาคารถวายเป็นหลวงปู่อัม วัดป่าภูผาผึ้ง รางฝั่งอาคาร และประชุมเตรียมงานวางศิลาฤกษ์ 29 เมษายนนี้ครับ เพื่อนๆท่านใดว่างเรียนเชิญนะครับ

พระพุทธรูปทองเหลือง สองท่มมาถึงวัด กราบท่านอาจารย์แมว ปรึกษาเรื่องแบบแปลนอาคารที่ตั้ง หลวงเสร็จก็นั่งภาวนาที่ศาลาเก่าจนเช้า ก่อนไปเดินบาตร ท่านแมวพาไปสร่งน้ำพระพุทธรูปและพระยืน กลับมาถวายจันทน์ และคุยกับนายช่างสมที่เป็นลูกศิษย์ท่าน แล้วมาสร่งงานกับท่านอีกครั้งที่ศาลาเก่า จนสิบโมงครึ่งจึงเดินทางไปคูพื้นที่ก่อสร้างอาคาร"๘๗ปี หลวงปู่อึ้งฯ" ที่รพ.ดงหลวง ปล.ศาลาหลังใหม่มุ่งหลังคาเสร็จ เรียบร้อยแล้วครับ

16 เมษายน 66 วัดป่าภูผาผึ้ง

ออกจากดงหลวง มากราบพ่อแม่ครูอาจารย์หลวงปู่อึ้ง ที่วัดป่าภูผาผึ้ง ท่านย้ายมาอยู่กุฏิใหม่เพื่อเตรียม ทำกุฏิเดิมเป็นห้องปลอดเชื้อ ท่านจำพวกเราได้แต่เรียกได้แค่หมอๆ แค่นี้ก็ชื่นใจแล้วครับ หลังกราบรายงานเรื่อง ที่จะสร้างอาคารถวายท่านที่รพ.ดงหลวง ก็ถวายปัจจัยไทยธรรม และลงไปพักภาวนาที่กุฏิด้านล่าง เวลานี้ผู้คนมา ปฏิบัติภาวนาไม่มาก บรรยากาศเงียบสงบมากๆ แต่เหนื่อยมาทั้งวัน สองท่มก็เลยนอนพัก ดิ้นเที่ยงคืนนั่งภาวนา จนเช้า

วัดเกาะทอง กราบท่านอาจารย์มหาบุญตา

สวนป่า อนงค์ศรัทธาถาว

กราบถวายผ้าบังสุกุล ปัจจัยไทยธรรม พ่อแม่ครูอาจารย์บุญมี ณ วัดสวนป่าอนงค์ฯ หนองบัวลำภู กราบเรียนเรื่องขออาราธนาครูอาจารย์เป็นประธานการเททองหล่อองค์พระเจดีย์"กตเวทิตา" ณ วัดป่ากตัญญูตาราม ปลายเดือนมิถุนายน และร่างการเดินทางจาริกบุญศึกษาเซน ณ ประเทศญี่ปุ่นกลางเดือนหน้าครับ

วัดป่าศรัทธาถาว เข็มครุบาสันติสุข

ครูบาต๋อ ป่วยไม่ค่อยสบาย แต่พอรักษาหาย ก็คิดได้ว่าสิ่งที่มีค่าที่สุดคือเวลาที่เหลือในปัจจุบัน จึงตัดสินใจบวชเรียน ในสำนักของพ่อแม่ครูบาอาจารย์หลวงปู่บุญมี ถ้ำเต่า ตั้งแต่ปลายเดือนก่อน ผ่านมาสองสัปดาห์แล้ว จึงมีโอกาสมาเยี่ยมเยียน ท่านสบายดี แข็งแรง จึงได้นำปानะมาถวาย และสนทนาทุกข์สุขกันพอสมควร ให้กำลังใจ ให้ท่านอยู่ในผ้ากาสาวพัสตร์ ให้นานที่สุด ที่สามารถกระทำได้ด้วยกำลังของบรุษผู้หนึ่ง ที่ผ่านเรื่องต่างๆทางโลกมาจนน่าจะเห็นได้แล้วว่า ทุกอย่างล้วนอนิจจัง เรื่องกายที่เจ็บป่วย หายก็หาย ไม่หาย พระหรือโยมก็ต้องจากไปเหมือนกัน การบวชเรียนศึกษาปฏิบัติตามพระธรรมวินัยนั้นจึงมีค่ามีสาระที่สุดในชีวิตเราแล้ว กราบขออนุโมทนาบุญกับพระสันติสุขและครอบครัวด้วยครับ สาธุ

17 เมษายน 66 วัดหลวงปู่ดิล

กราบรอน้ำขอพรจากท่านบ่าวทองเจ้าคณะอำเภอบ้านไผ่ ที่เมตตาพาพวกเรามาโดยตลอด และปรึกษาเรื่องการจัดกิจกรรม ตักบาตร-ฟังธรรม ณ รพ.บ้านไผ่ด้วยครับ

19 เมษายน 66 พิธีวางศิลาฤกษ์" อาคารดวงแก้วรวมใจ"

เช้าวันพุธที่ 19 เมษายน ทำพิธีบวงสรวงอัญเชิญเทพเทวดากันแต่เช้าหกโมง เสร็จก็ใส่บาตรถวายจังหันพ่อแม่ครูอาจารย์ มีท่านขาวท่านสมปองและท่านบึงมาเป็นประธานในพิธีให้ เริ่มพิธีตอนเก้าโมง เพราะวันนี้เป็นมหาฤกษ์ตลอดวัน 44/51.5 องศา ร้อนที่สุดตลอดปี โดยมีคุณหมอสพฤติเป็นประธานจุดธูปเทียนบูชาพระรัตนตรัย รับศีล พระสงฆ์เจริญพระพุทธมนต์ เสร็จก็เริ่มพิธี เชิญแขกผู้มีเกียรติปักไม้มงคลลงแท่นวางศิลาฤกษ์ ครูจารย์ทั้งสามท่าน วางอิฐมงคล และแผ่นศิลาฤกษ์ พร้อมจุนเจิม โปรงดอกไม้ประพรมน้ำพระพุทธมนต์ ตามด้วยแขกผู้มีเกียรติที่มาร่วมงานทุกท่าน เสร็จแล้วถวายปัจจัยไทยธรรม ครูจารย์ขาวให้สั้ม โมนียกถา ว่า การทำบุญกุศลเพื่อสาธารณประโยชน์นั้นสำคัญมาก เพราะเป็นบุญที่ไม่เฉพาะเจาะจง ทำได้ยาก เป็นบุญกุศลที่งดงาม รวมทั้งการร่วมกันจัดพิธีด้วยใจสามัคคีเป็นสิ่งดีงามเช่นกันที่บ่งให้เห็นได้ถึงความสำเร็จในการทำงานได้เป็นอย่างดี ขอให้เป็นอย่างนี้ตลอดไป เสร็จแล้วพระสงฆ์ให้พรและประพรมน้ำพระพุทธมนต์ให้แขกผู้มาร่วมงานทุกท่าน

19 เมษายน 66 พระพุทธรูปสำหรับเจดีย์

จากกลับจากทองผาภูมิแวะรับพระพุทธรูปสำหรับเจดีย์ "กตเวทิตา" ณ วัดป่ากตัญญูตาราม สระแก้ว ที่กำลังบูรณะทั้งวัดและทำฐานพระเจดีย์ อยู่ครับ เพื่อนๆท่านใดประสงค์ร่วมบุญเรียนเชิญครับ

21 เมษายน 66 เตรียมพื้นที่ รพ ดงหลวง

แพทย์พยาบาลและเจ้าหน้าที่ร่วมกันเตรียมพื้นที่จัดพิธี วางศิลาฤกษ์ สร้างอาคาร “๘๗ ปี หลวงปู่ยิ้ม สุขกาโม”

23 เมษายน 66 กราบอาจารย์บาง

อาจารย์บาง (เป็นศิษย์คุณตาทองแถม - อาจารย์ใหญ่ในวิชาพรหมศาสตร์) ปัจจุบันท่านอายุ 88 ปีแล้วครับ คุณตามอบให้อาจารย์บางซึ่งเป็นศิษย์ในวิชาพรหมศาสตร์ มาทำพิธีในกิจกรรมต่างๆของมูลนิธิดวงแก้วฯ ให้เสมอๆ ทั้งสร้างวัด สร้างเจดีย์ สร้างอาคารเรียนและสร้างอาคารโรงพยาบาล หลังจากพูดคุยกันพอหายคิดถึงเราก็เรียนปรึกษาเรื่องงานพิธีวางศิลาฤกษ์ "อาคาร 87ปี หลวงปู่ยิ้มฯ" ณ รพ.ดงหลวง ใน วันเสาร์ที่ 29 เมษายนนี้ครับ ท่านเพิ่งไปผ่าตัดหัวใจมา จึงไปร่วมทำพิธีที่รพ.ด้วยไม่ได้ จึงต้องมาเรียนปรึกษาท่าน เพื่อขอใช้วิชาที่คุณ

ถ่ายภาพทอดให้ท่านไปทำเองในพิธีวางศิลาฤกษ์ครั้งนี้ครับ นอกจากนี้ยังนัดหมายให้ท่านไปร่วมพิธีการบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ ในพระธาตุ "กตเวทิตา" ณ วัดปากตัญญูตาราม ใน 9-10 ธันวาคม ศกนี้ด้วยครับ

พระปฐมเจดีย์ กราบขอพรองค์พระปฐมเจดีย์ พระร่วงโรจนฤทธิ์ หลวงพ่อพระศิลาขาว
ประวัติองค์พระปฐมเจดีย์ องค์พระปฐมเจดีย์ สร้างในสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชซึ่งได้ส่งสมณทูตมาประกาศพระพุทธศาสนา นักปราชญ์ทางโบราณคดีมีความเห็นตรงกันว่า พระโศณะเถระ และพระอูตระ ซึ่งเป็นสมณทูตได้เดินทางมาตั้งหลักฐานการประกาศพระพุทธศาสนาที่นครปฐมเป็นครั้งแรกในราวพุทธศตวรรษที่ 3 แต่เดิมสร้างเป็นพระสถูปโบราณทรงบาตรคว่ำแบบเจดีย์อินเดีย และต่อมาได้เปลี่ยนแปลงรูปแบบปฏิสังขรณ์ในสมัยรัชกาลที่ 4 สมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อพระองค์ทรงผนวชและได้ทรงตั้งมานมัสการองค์พระเจดีย์ องค์พระเจดีย์องค์เดิม ยอดปรangkสูง 42 วา เมื่อพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงลาผนวช ได้ทรงเสวยราชสมบัติในราว พ.ศ.2396 ทรงโปรดให้ก่อสร้างพระเจดีย์ใหญ่หุ้ม องค์เดิมไว้ให้สูง 120 เมตร พร้อมสร้างวิหารทิศและคต พระระเบียงโดยรอบ งานไม่ทันแล้วเสร็จพระองค์ก็เสด็จสวรรคต
ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 5 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงโปรดให้ปฏิสังขรณ์องค์พระปฐมเจดีย์ สร้างหอรบมิ่งและประดับกระเบื้องจนสำเร็จ
ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 6 พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงให้ปฏิสังขรณ์พระวิหารหลวงเขียนภาพพระเจดีย์องค์เดิมและภาพต่างๆ ไว้ที่ผนังด้านใน ทรงโปรดให้ริ่อมุขวิหารด้านทิศเหนือ และสร้างใหม่เพื่อประดิษฐาน พระร่วงโรจนฤทธิ์

ในสมัยรัชกาลที่ 7 ทรงโปรดให้สร้างพระอุโบสถใหม่ องค์พระปฐมเจดีย์เพื่อเป็นที่ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ให้เป็นที่เคารพสักการะของบรรดาศาสนิกชนทั่วโลก

วัดสัมปทวน นครชัยศรี

หลวงตาบัวท่านเจ้าอาวาสองค์เดิมที่เราเคยมาบ่อยๆท่านเสียชีวิตไปเมื่อปีก่อน มีการแต่งตั้งเจ้าอาวาสรูปใหม่ ท่านเริ่มบูรณะวัดในหลายๆอาคาร เริ่มจาก เมรุเผาศพ และ โรงครัว ที่ย้ายไปอยู่บริเวณด้านหน้า ใกล้กับเมรุรวมทั้งศาลารอบๆ พอถึงวันนี้ท่านเจ้าอาวาสใหม่ไม่อยู่เลยไม่ได้สนทนากัน จึงยังสรุปอะไรไม่ได้มากครับ วัดนี้

เป็นวัดเก่าแก่กว่าเจ็ดสิบปีแล้ว อาคารเก่าๆที่ยังคงอยู่ก็สวยงามน่าเก็บรักษาไว้ให้ลูกให้หลานได้ศึกษาครับ มีเวล
มาพบท่านครั้งหน้า คงได้ปรึกษาท่านว่าทางมูลนิธิพอจะช่วยเหลืออะไรได้บ้างครับ

วัดสัมปทวน เป็นวัดราษฎร์สังกัดคณะสงฆ์ฝ่ายธรรมยุติกนิกาย ตั้งอยู่ริมแม่น้ำท่าจีน ในตำบลวัดแค
อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

วัดสัมปทวนตั้งเมื่อ พ.ศ. 2439 ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อวันที่ 24 ตุลาคม พ.ศ. 2521 ชื่อของ
วัดตั้งชื่อตามสถานที่ตั้ง คือตำบลสัมปทวน กล่าวกันว่า บริเวณนี้มีแม่น้ำที่ไหลขึ้นไหลลงอย่างแรง ชาวบ้าน
หลายคนที่ตั้งบ้านเรือนอาศัยอยู่ริมแม่น้ำท่าจีนหลายคน ได้พบเห็นเกศของพระพุทธรูปลอยไหลขึ้นเหนือน้ำมา 3
เกศ ถ้าตัวจมอยู่ใต้น้ำโดยมีเชือกผูกติดกันมาทั้ง 3 องค์กลับไม่ไหลไปตามน้ำ กลับไหลทวนกระแสน้ำขึ้นมา
วนเวียนอยู่ตรงวัดสัมปทวน รุ่งเช้าชาวบ้านจึงช่วยกันนำพระทั้ง 3 องค์ ขึ้นมาจากน้ำ แต่กลับตั้งไม่ขึ้น จึง ไปตั้ง
มาเชือกที่ผูกไว้กับองค์พระก็ขาดสะบั้นลง และพระทั้ง 3 องค์ ก็ได้จมหายไปตามกระแสน้ำไหล โดยที่ไม่มีผู้ใด
ใดพบเห็นอีก นับจากนั้นชาวบ้านจึงเรียกบริเวณนี้ว่า สามพระทวน ซึ่งต่อมาเปลี่ยนมาเป็น "สัมปทวน"

25 เมษายน 66 วัดอโศการาม 🙏

พิธีบำเพ็ญกุศลถวายท่านพ่อลี

ครูจารย์บุญมี แสดงธรรม 20.30 น.

ท่านเมตตาสอนการภาวนา พุทโธ เป็นพุทธานุสติ
ระลึกถึงพุทธคุณ (ธรรมคุณ สังฆคุณ) ตัดกิเลสตัณหา
ด้วยคำบริกรรม ทำให้จิตสงบ เข้าสู่ปัญญาได้
ท่านว่าอย่าทิ้งหลักภาวนา ตามมหาสติปัฏฐาน
และการพิจารณาในปฏิจสมุทบาท ทั้งสายเกิดและดับ
สุดท้ายท่านอนุโมทนาที่พวกเราปฏิบัติภาวนาถวาย
พ่อแม่ครูอาจารย์ท่านพ่อลีกันเป็นประจำทุกๆปี
เป็นจำนวนมาก ทั้งหญิงชาย กราบอนุโมทนา

27 เมษายน 66 ทำบุญซ่อมแซมหลังคาโบสถ์ 🍷

หลังคาโบสถ์วิหารและศาลา วัดป่าดอยแสงธรรมฯ

เสียหายจากพายุฤดูร้อน สัปดาห์ก่อนพวกเรารวบรวมปัจจัยกัน ร่วมถวาย
พ่อแม่ครูอาจารย์วิชา รวม 100,000 บาท

27 เม.ย. 66 รร.บ้านกุยแห่ย์ สร้างอาคารเรียนให้เด็กๆ เหล็กส่งมาถึงรร.แล้วครับ เตรียมงานผูกเหล็กฐานราก
ครับ

